

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 20.10.2015 р. N 22129/6/99/99-17-03-03-15

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо застосування норм пп. 165.1.19 п. 165.1 ст. 165 та пп. "а" пп. 170.7.4 п. 170.7 ст. 170 [Податкового кодексу](#) України (далі - Кодекс) з метою оподаткування доходу платника податку, отриманого у вигляді допомоги на лікування за рахунок коштів благодійної організації (у тому числі придбання ліків, медичних засобів та пристосувань, що не включені до переліку життєво необхідних, затвердженого Кабінетом Міністрів України), та в межах компетенції повідомляє таке.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, згідно з пп. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 якого об'єктом оподаткування резидента є, зокрема, загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Статтею 165 Кодексу визначені доходи, які не включаються до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку.

Так, згідно з пп. 165.1.19 п. 165.1 ст. 165 Кодексу до загального оподаткованого доходу фізичної особи - платника податку не включаються кошти або вартість майна (послуг), що надаються як допомога на лікування та медичне обслуговування платника податку за рахунок коштів благодійної організації або його роботодавця, за наявності відповідних підтверджених документів, крім витрат, що компенсуються виплатами з фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування.

Зауважуємо, що норми пп. 165.1.19 п. 165.1 ст. 165 Кодексу можуть бути застосовані благодійною організацією за наявності відповідних підтверджених документів, що підтверджують цільовий характер надання грошових коштів на оплату лікування або медичного обслуговування (в разі здійснення попередньої оплати таких послуг) або факт надання послуг з лікування або медичного обслуговування платника податку (якщо оплата здійснюється після надання таких послуг).

Такими підтвердженими документами можуть бути документи, що підтверджують потребу фізичної особи - платника податку в лікуванні та медичному обслуговуванні (зокрема, наявність та характеристики хвороби), документи про надання таких послуг, що ідентифікують постачальника послуг та платника податку, якому надаються такі послуги, обсяги та вартість таких послуг: договори, платіжні та розрахункові документи, акти надання послуг, інші відповідні документи залежно від необхідного лікування або медичного обслуговування, хвороби та її стану.

Разом з тим п. 170.7 ст. 170 Кодексу встановлено особливості оподаткування благодійної допомоги.

Для цілей оподаткування благодійна допомога поділяється на цільову та нецільову.

Цільовою є благодійна допомога, що надається під визначені умови та напрями її витрачання, а нецільовою вважається допомога, яка надається без встановлення таких умов або напрямів.

Так, пп. "а" пп. 170.7.4 п. 170.7 ст. 170 Кодексу встановлено, що не включається до оподаткованого доходу цільова благодійна допомога, що надається резидентами - юридичними чи фізичними особами у будь-якій сумі (вартості):

а) закладу охорони здоров'я для компенсації вартості платних послуг з лікування платника податку або члена його сім'ї першого ступеня споріднення, інваліда, дитини-інваліда або дитини, в якій хоча б один із батьків є інвалідом; дитини-сироти, напівсироти; дитини з багатодітної чи малозабезпеченої родини; дитини, батьки якої позбавлені батьківських прав, у тому числі для придбання ліків (донорських компонентів, протезно-ортопедичних виробів, виробів медичного призначення для індивідуального користування інвалідів) у розмірах, що не перекриваються

виплатами з фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування, крім витрат, зокрема, придбання ліків, медичних засобів та пристосувань, які не включені до переліку життєво необхідних, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Кабінет Міністрів України постановою від 25 березня 2009 року N 333 затвердив Національний перелік основних лікарських засобів і виробів медичного призначення.

Разом з тим відповідно до Положення про Міністерство охорони здоров'я України (далі - МОЗ України), затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року N 467/2011 (далі - Положення), МОЗ України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я, формуванні державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Крім того, МОЗ України відповідно до покладених завдань, визначених у п. 4 Положення, зокрема:

узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до компетенції МОЗ України, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та в установленому порядку вносить їх на розгляд Президентів України та Кабінету Міністрів України;

забезпечує нормативно-правове регулювання у сферах охорони здоров'я, санітарно-епідемічного благополуччя населення, протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, створення, виробництва, контролю якості та реалізації лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів і медичних виробів;

інформує та надає роз'яснення щодо здійснення державної політики у сферах охорони здоров'я, санітарно-епідемічного благополуччя населення, протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, створення, виробництва, контролю якості та реалізації лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів і медичних виробів.

Слід зауважити, що до запровадження системи загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування норми пп. "а" пп. 170.7.4 п. 170.7 ст. 170 Кодексу поширюються на загальну суму (вартість) благодійної допомоги, отриманої набувачем на такі цілі (з урахуванням зазначених у цьому пункті обмежень).

Враховуючи зазначене, з метою оподаткування доходу, отримані платниками податків відповідно до пп. 165.1.19 п. 165.1 ст. 165 та пп. "а" пп. 170.7.4 п. 170.7 ст. 170 Кодексу, слід розглядати окремо, оскільки види таких доходів є різними.

Голова

Р. М. Насіров